

Katedra kulturních a náboženských studií

Autor práce: **Matěj Tóth**

Název práce: Tradice vietnamské menšiny v České republice napříč generacemi

Vedoucí práce: Mgr. Luděk Jirka, Ph.D.

Bakalářská práce Matěje Tótha se věnuje tradicím vietnamské komunity v České republice a autor se zajímá zejména o jejich udržování v první a druhé generaci. Autor nejprve definuje základní pojmy, poté rozebírá historii vietnamské migrace a česko-vietnamských vztahů a poté se věnuje integraci a tradicím vietnamské menšiny v České republice. V kvalitativním výzkumu se již více věnuje druhé generaci a jejímu spojení s tradicemi (je nutné uvést, že autor značnou část svého kvalitativního výzkumu prováděl online kvůli epidemii koronaviru). Matěj Tóth dochází k závěru, že ačkoliv jsou zde určité rozdíly mezi první a druhou generací, nevytváří se konflikty, ale spíše vzájemné pochopení a tolerance.

Bakalářská práce je své finální podobě záslužná, ovšem v průběhu psaní bylo nutné korigovat autorovi příliš obecné záměry (např. nebylo nutné popisovat obecnou historii migrace z Vietnamu, ale cíleně uvést vietnamskou migraci do Československa, respektive do České republiky), anebo metodologicky problematické zacházení s vietnamskými tradicemi. To vyžadovalo i poměrně častější zásahy vedoucího práce do procesu tvorby práce. Přesto mám stále pochyby o autorově chápání pojmu tradice. Lze je definovat jako něco, co je ideologicky a dobově motivováno, jak píše Terence Ranger s Ericem Hobsbawmem (1983), co je vysoce relevantní pro etnickou identifikaci, jak popisuje Thomas H. Eriksen (2012), anebo jako něco starobylého, jak by je chápali němečtí romantici? A jak lze rozlišit svátky a tradice? Podobně vágně je v práci definovaný i pojem kultura.

Bakalářská práce Matěje Tótha přesto splňuje požadavky pro úspěšnou obhajobu a ocenit lze především autorovo zacházení s transkulturním pojetím. Vyzdvihl bych také skutečnost, že autor ve své práci uvádí fundované porozumění života vietnamské komunity. Rád bych rovněž vyzdvihl, že výsledky autorovy práce jsou zajímavé tím, že hovoří o poklidnějším soužití obou generací a nevytváří obraz vyostřeného generačního konfliktu, který je popisován jinými autory (např. Brouček 2003). Na druhou stranu vidím i prostor pro rozvinutí některých tezí – např. může být kolektivní a méně individualizované prostředí vietnamské komunity relevantním prostředkem pro udržování tradic?

Ve finální fázi psaní bakalářské práce docházelo podle mého názoru k situaci, že se autor již nehodlal úpravami tolik zaobírat a chtěl mít práci rychle odevzdanou. Nemůžu se rovněž zbavit dojmu, že autor v teoretické části zdůrazňuje určité aspekty, které již v praktické části víceméně opomíjí, přestože jsou ve vztahu k tradicím důležité (např. pojem nukleární rodina, konfucianismus).

Autor vyzdvihl zajímavé téma a výsledky jeho práce mohou oponovat výsledkům prací jiných autorů, kteří hovoří o generačním problému mezi první a druhou generací Vietnamců, ať již lingvistickým nebo kulturním. Záleží samozřejmě i na úhlu pohledu a na tom, který bod se vyzdvihne a který marginalizuje. Autor se věnoval spíše reflexi tradic z pohledu mladší generace a s tím souvisí má otázka – **nemůže být důvodem generačních rozdílů „pouze“ věk nebo životní etapa? Je totiž obecně známo, že mladší lidé se mohou spíše dívat do budoucna, zatímco starší lidé jsou více nostalgičtí a mají tak i silnější dispozice pro udržování tradic.**

Mgr. Luděk Jirka, Ph.D.

V Rivnenské oblasti dne 24.7. 2020